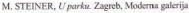
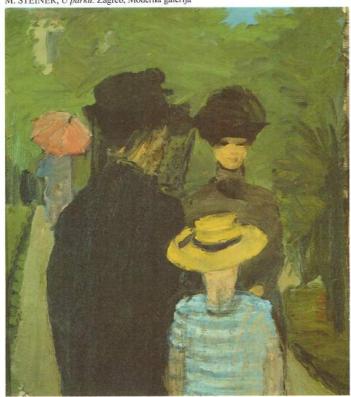
STEĆCI 276

M. STEINER, Na. kiśi. Zagreb, Moderna galerija

gotičke umjetnosti uz posebne značajke koje je uvjetovala kulturna i politička izoliranost tih krajeva. Glavni dijelovi ukrasa i u formalnom i u sadržajnom pogledu podsjećaju na romaničke uzore a uzevši u cjelini mogu se smatrati simbolima religijskih vjerovanja i predodžaba, poglavito oni nastali u XIV. i prvim desetljećima XV. st.

LIT.: A. Horvat, O stećcima sa područja Hrvatske, HZ, 951, 4. - L. Katić, Stećci u Imotskoj krajini, SHP, 1954. – *C. Fisković*, Stećci u Cavlatu i u Dubrovačkoj župi, Prilozi – Dalmacija, 1961. – *J. Lučić*, Stećci u Dubrovačkoj rijeci i u Brgatu, ibid. – *M. Wenzel*, Ukrasni motivi na stećcima, Sarajevo 1965. – N. Božanić-Bezić, Stećci i nadgrobne ploče u Makarskom primorju, Starinar (Beograd), 1966. - Š. Bešlagić, Stećci, kataloško-topografski pregled, Sarajevo 1971. – A. Milošević, Stećci i Vlasi, Split 1991.

STEFANUTTI, Petar, kipar (Rijeka, 27. VII. 1819 – Venecija, 4. II. 1858). Prve poduke dobiva od oca klesara. Upisuje se 1833. na venec. Akademiju koju završava 1843. Za vrijeme studija radi sa svojim prof. L. Zandomeneghinijem skulpture i arhit. ukrase na tršćanskoj tvrđavi te Tri muze za kneza Gramonta u Bukureštu. Po povratku u Rijeku 1843. djeluje kao profesor na školi crtanja (Scuola di disegno). Radi za crkvu Sv. Vida u Rijeci kipove Sv. Emideje i Sv. Fortunate, za augustinsku crkvu raspelo, nekoliko skulptura za crkvu Sv. Lovrenca na Sušaku, oltar Sv. Jelene u Crikvenici te niz nadgrobnih spomenika na riječkome groblju. God. 1857. dovršava, prema nacrtu P. Adamiča, monumentalnu francjozefinsku fontanu s pet figura (srušena 1874) na mjestu nekadašnje stare ribarnice u Rijeci. Među njegovim se radovima ističu Usnuli dječak, portretne biste (Ciotti, Scarpa, Combieri), mitološke figure, bareljefi i sarkofazi u mramoru (sarkofag Nikole Merzljaka u Novome Vinodolskom).

LIT.: B. Vižintin, Likovni život Rijeke od 1800. do 1940, Dometi, 1986, 4, str. 87. B. Vn.

STEINER, Milan, slikar (Sisak, 2. VI. 1894 — Zagreb, 4. XII. 1918). Diplomirao 1916. na Privremenoj višoj školi za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu. Iste godine izlaže na studentskoj završnoj izložbi. U nepunih pet godina nastao je njegov opus koji se svojom unutarnjom kohezijom jasno profilira kao posebna cjelina u hrv. slikarstvu; uzorom mu je bio M. Kraljević. Bio je naobražen i muzički školovan, svirao je violinu, nabavljao